

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
ויקרא | גיליון 71 | י"ג אדר ב' התשפ"ד

"ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר"

אדם צריך להיות עם לב פתוח לקבל את האור של הקב"ה

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע שהקב"ה היה מדבר עם משה רבנו מאהל מועד והקול של הקב"ה עד כמה שאפשר להבין בהבנה שכלית שלנו, היה קול גדול ביותר שבדרך טבע הרבה אנשים היו צריכים לשמוע אותו, אבל רק משה רבנו שהיה צריך לשמוע את הקול הזה שמע אותו.

ואנו מוצאים גם בבית המקדש, התורה הקדושה אומרת לנו שבבית המקדש היו מקריבים קורבנות ואת ריח הקורבנות היו מריחים מירושלים עד העיר יריחו, אבל בדרך לא היו מריחים את הריח, רק בעיר יריחו היה מריחים. גם את שירת הלויים בבית המקדש, היו שומעים את השירה עד יריחו, כל הדרך מירושלים עד יריחו לא היו שומעים את השירה, רק מי שהייתה לו זכות היה שומע את שירת הלויים בבית המקדש.

וכך אנו מוצאים במשנה (אבות ו, ב) בְּכֹל יוֹם וְיוֹם בֵּית קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמִקְדָּת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לְבָרִיזוֹת מִעֲלֵבּוֹנָה שֶׁל תוֹרָה הַבַּת קוֹל יוֹצֵאת בְּכָל יוֹם אֲבָל רֵק מִי שְׂרָאוּי לְשִׁמּוֹעַ אוֹתָהּ שׁוֹמֵעַ אוֹתָהּ.

וזה הכוח הגדול שהדברים הרוחניים יכולים להיות ליד אדם שהוא יכול לשמוע אותם, אבל הוא לא שומע אותם כי זה דבר רוחני. האדם צריך לעבוד על עצמו ולזכך את עצמו כדי שישמע את מה שהוא צריך לשמוע כי זו זכות גדולה ומעלה גדולה לשמוע את מה שצריך לשמוע. רק אדם שעובד על עצמו ומקדש את עצמו זוכה לשמוע את הבת קול שיוצאת מהר חורב. רק מי שהייתה לו מעלה היה זוכה לשמוע את שירת הלויים ולהריח את ריח הקורבנות.

אנשים חיים ליד דברים רוחניים והם לא מצליחים להבין את הקדושה שיש בדברים, אדם עובר ליד דבר רוחני והוא לא מבין שזה רוחני. הגר הייתה עומדת ליד הבאר והיא לא ראתה את הבאר עד שהקב"ה פתח את עיניה. האדם צריך להתפלל לקב"ה שיזכה אותו לראות את האמת ולחיות את האמת, כי הרבה פעמים אדם חי ליד האמת והוא לא זוכה לראות את האמת. לראות את האמת זו זכות גדולה ביותר, האדם צריך להתפלל לקב"ה לזכות לשמוע את הבת קול ואת השירה, להריח את הריח ושהעניינים שלו יראו את האמת.

**אם אתה קורא את הדברים
הישועה שלך כבר כאן!
ספר דברים *8260**

סרקו את הברקוד החדש
והצטרפו לקבוצה של כבוד
האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף
פינטו שליט"א

אדם צריך לדעת לנצל כל רגע בשמחה, בתשובה, בתורה, בתפילה. לא לדחות כלום, שום דבר בחיים, אין לך את הזכות לדחות אותו לרגע אחר שיבוא. כל מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה (מכילתא שמות יב, ז), כל מעשה, כל מצוה, כל דבר שבא לידיך, תעשה אותו מהר, אל תחמיץ אותו.

רגע אחד - אם תחמיץ אותו, איבדת אותו. תשמור אותו, תעשה אותו, תקיים אותו, תעשה אותו מיד, אל תחמיץ אותו ואל תתדרדר במחשבות, ביצרים, בכל מה שיש לאדם, אטום חתום וסתום בתוך הדעת שלו, הדברים בטלים ששמע, הראיות אסורות שהוא ראה, המאכלים האסורים שהוא אכל, שמשפיעים על הנפש שלו וגוררים אותו ומושכים אותו למחשבות של עצבות, של דכאון, של מחשבות לא טובות, מחשבות לא בריאות - לא לתת לרע הזה להשתלט על האדם.

"וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח"

המקרב את הרבים לקב"ה רק הוא נקרא אדם.

אומר רבנו אור החיים הקדוש "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'" מי ראוי להיקרא אדם, אדם שמקרב אנשים בתשובה הוא ראוי להיקרא אדם, המעלה של אותו אדם היא מעלה רמה ומעלה חשובה ביותר אצל הקב"ה.

יהודי צריך לדעת כאשר הוא מקרב אנשים בתשובה לקב"ה, הוא זוכה לזכות עצומה שאין לה שני, גם אם אדם מניח תפילין אבל אולי הוא לא מכוון את כל הכוונות הראויות, מתי שיזכה יהודי אחר להניח תפילין והוא כן יכוון, הוא משלים את מי שיזכה אותו בהנחת תפילין במה שהוא לא כיוון. מתי שהאדם לומד תורה אולי הוא לא לומד כמו שצריך, מתי שהוא מקרב יהודים אחרים ללמוד תורה והם אולי יכוונו ויגיעו לשלימות בלימוד, הם משלימים את מי שיזכה וקירב אותם ללמוד במה שהם לומדים.

לכן מתי שאדם מקרב אנשים בתשובה המעלה שלו רמה ביותר, הוא מקרב את הגאולה ומקרב את הקדושה, גורם לשכינה להיות בשמחה והמעלה שלו גדולה ביותר. לכן אומר רבנו אור החיים הקדוש "אדם" מי ראוי להיקרא אדם? "כי יקריב" שמקרב אנשים לקב"ה, הוא ראוי להיקרא אדם. לכן על האדם להשתדל בכל הכוח שכל מצוה שבאה לידי לזכות אחרים בכל הכוח גם לקיים את אותה מצוה.

האדם צריך לשמוח ביסורים שבאים עליו כי הם ממתקים את הרע והדין ממנו

רבתינו הקדושים אומרים לנו (ברכות ה.) נאמר ברית במלח ונאמר ברית ביסורים, מה הברית האמורה במלח מכשירה את הבשר וממתקת את הבשר, כך היסורים מכשירים וממתקים את המצב ואת ההתמודדויות הקשות שאדם עובר.

הרבה פעמים בחיים, האדם עובר נסיונות ויסורים קשים, ובתוך הנסיונות והיסורים שהאדם עובר, האדם מתלונן למה הקב"ה מנסה אותו ומעביר אותו דברים קשים, דברים שנראים לא נוחים ולא טובים. אבל האדם צריך לדעת שאלו לחשוב ולהרגיש כך, אלא האדם צריך לדעת שהיסורים ממתקים את כל הדברים הקשים. כל היסורים שבאים לאדם הם לטובה והם ממתקים מעליו דברים שבאמת קשה לעמוד בהם ואי אפשר להתמודד איתם.

וכך מסופר על רבנו החיד"א שהיה גאון ישראל והיה קודש קודשים, שהיה בא אליו אדם שהיה מתלונן כל הזמן על יסורים קשים שיש לו, החיד"א הושיב אותו בבית מדרש שלו ונפלה על אותו אדם תרדמה. מתי שאותו אדם נרדם, הוא חלם שרואה את בית דין של מעלה ושם יש מלאכים רעים שמראים את כל העוונות שהוא עשה ויש כנגדם מלאכים טובים שמראים את כל הדברים הטובים שהוא עשה.

הדברים הטובים שאותו אדם עשה אומר רבנו החיד"א, היה להם משקל קל ודק, הדברים הרעים שהוא עשה היו במשקל כבד מאוד. שמו את שניהם במאזניים ובוודאי שהדברים הרעים היו כבדים מהדברים הטובים שהוא עשה. אותו אדם היה בצער גדול ובעוגמת נפש גדולה והוא ראה כבר איך הדין הולך איתו לרעה והוא ילך לגיהנום.

פתאום נכנסו כל היסורים שאותו אדם עבר בחיים ואת היסורים שמו במאזנים במקום של הדברים הטובים ולאט לאט הכף יורדת ומורידה את כובד העוונות שנמצאים בכף המאזניים השניה, אבל היו חסרים עוד קצת יסורים כדי למתק מעליו את הכל. אותו אדם התחיל לבכות בחלום ולצעוק למה לא היו לי עוד יסורים? למה לא היו לי עוד בעיות?

אדם צריך לדעת העולם הזה הוא עולם חולף, עולם עובר ומתי שהאדם עובר יסורים הם ממתקים את הדין והרע של האדם. האדם צריך לשמוח ביסורים שבאים עליו וגורמים להוריד את כל הרע ממנו.

ספר דברים צוואת משה רבנו רעיא מהימנא. כתקנת האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינצו שליט"א

שניית הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב אשתי כל הזמן משפילה ומבזה אותי מה עלי לעשות?

תשובה:

לעניין אישה שהיא קשה עם בעלה זה דבר שהוא לא פשוט, כל דבר שאדם קשה עם השני זה אלימות: אדם שצועק, ילד שצועק, ילד שמכה, ילד שמרביץ או יש לילד הזה משהו שמציק לו. אישה שהיא קשה אז סימן שיש לה משהו שמציק לה, אולי היא מחקה את אמא שלה (צריך להסביר לה שזה לא טוב), אולי משהו בנפש מפריע לה ואז היא מתנהגת כך. אתה נשוי, זה החיים, יש לך ילדים אז לא תפרק ולא תשבור את הדבר שכבר קיים. אדם צריך לרדת לבעיה ויש אנשים שיש להם בעיה, לרדת לבעיה ולנסות לתקן אותה. לרדת לבעיה ולנסות לתקן אותה, אין דבר שהוא בלי סיבה אם השולחן זז מישוה הזוי אותו. אדם שקשה יש לו סיבה למה הוא קשה, אז אם יש קשה ופעם לא היה קשה והאישה קשה, פתאום קשה - משהו מציק לה, אולי הילדים, אולי הפרנסה, אולי התנהגות שלך, אולי כך, אולי כך, לרדת לשורש של הדברים ואפשר לפתור את הדברים. דברים יוצאים מן הכלל ודאי שיש דברים יוצאים מן הכלל אבל בן אדם צריך להיות בתבונה, להסתכל על הדברים בתבונה וכל דבר אדם צריך לדעת שכל בעיה שיש או שזה תיקון או שזה בעיה שהיא ניתנת לפתרון ורק אתה לא יורד לעומק של הדברים לפתור את הבעיה, אתה משאיר את זה קיים ואתה עוד מוסיף ועוד נלחם נגד זה ועוד מעלה את האש עם זה וזה לא דברים טובים.

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם"

"נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה"

אדם צריך לקשור עצמו לצדיק כי הצדיק בתפילתו פותח פתח לבעיה שיש לאדם ומעלה את תפילותיו

אדם שמזלזל במצוות ולא מעריך אותן בסוף ירד ויתדרדר עד שיחטא בשגגה

התורה הקדושה בפרשת השבוע אומרת "אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבמה מן הבקר ומן הצאן" צריך להקשות ולומר הרי ידוע שהתורה הקדושה מדקדקת מילה במילה, ואין מילה שלא מדקדקת בדקדוק הגדול ביותר, אם כך מדוע התורה מתחילה "אדם כי יקריב מכם קרבן" בלשון יחיד ואחרי כן התורה הקדושה האומרת "תקריבו את קרבנכם" בלשון רבים, או שנאמר הכל בלשון יחיד ונסיים תקריבו את קרבנך או שנתחיל בלשון רבים ונאמר תקריבו מכם קרבן או הכל ביחיד או הכל ברבים, הרי הכל מדקדק בתורה אם כך למה זה מופיע חלק בלשון יחיד וחלק בלשון רבים?

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "נפש כי תחטא בשגגה" אדם שחטא בשגגה, צריך להביא קרבן כפרה על החטא שחטא. שואל רבנו האלשיך הקדוש הרי אם אדם עשה בשגגה אז זה לא חטא, הוא טעה, הוא לא אשם. למה התורה צריכה להגיד שהוא חטא בשגגה הרי הוא לא אשם בחטא שחטא, הוא עשה את זה בלי כוונה.

אלא אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, אנחנו מוצאים מתי שאלישע הנביא ראה את רבו אליהו הנביא עולה השמימה בסערה, אלישע הנביא אמר (מל"ב ב, יב) "אבי אבי רכב ישעאל ופרשיו" בכל דור ודור יש צדיק בחינת רכב ישראל ופרשיו, מתי שאותו צדיק מתפלל בכוח התפילה שלו, כל התפילות של כל עם ישראל עולות יחד עם התפילה של אותו צדיק. התפילה של הצדיק היא כמו רכב ישראל ופרשיו שמעלה את כלל התפילות של כלל עם ישראל שאין להם זכות לעלות לשמיים, לכן הקב"ה לפעמים מחסיר מצדיק איזה דבר מסוים כדי שהצדיק יתפלל על אותו דבר. ומתי שהצדיק מתפלל על אותו דבר, כל הישועות לכלל עם ישראל מגיעות בכוח התפילה שאותו צדיק התפלל.

ויותר מכך מקשה רבנו האלשיך הקדוש, מתי שאדם עושה עבירה בשגגה והוא רוצה לדעת מה עליו להקריב קרבן, הוא שואל את החברים שלו והוא מתבזה בפני כולם, אחרי כן הוא הולך לשאול את הרב והרב עונה לו תשובה והוא מתבזה גם בפני הרב. אחרי ששמע מה הקרבן שהוא צריך להביא, הוא עולה לירושלים עם הקרבן ביד, כולם רואים שהוא עשה עבירה והוא הולך להקריב קרבן על העבירה שעשה, זה ביזיון גדול שאין כדוגמתו. בשביל מה צריך כ"כ לבזות אדם שכל העולם ככה יראה אותו, אם הוא עשה את זה בשגגה בלי כוונה, למה התורה לא חסה על כבודו אם הוא עשה את זה בלי כוונה?

ורבותינו הקדושים אומרים לנו על שרה אמנו שבאותו יום ששרה אמנו נפקדה, כל העקרות שהיו באותו זמן נפקדו, משום שביום שהתפילה של שרה אמנו התקבלה יחד איתה "רכב ישעאל ופרשיו", כל התפילות של כל הנשים העקרות יחד עלו לשמיים ונענו כל העקרות.

אלא אומר רבנו האלשיך יסוד גדול, אדם שנזהר זהירות גדולה מדבר, הקב"ה לא יכשיל אותו בדבר. אדם שמזלזל ולא נזהר זהירות גדולה בסוף הוא נכשל בדבר. אומר רבנו האלשיך הקדוש אדם שמקפיד הקפדה גדולה מאוד לשמור מרחק ולהיזהר מדבר של חטא, גם בשגגה זה לא יבוא לו. השגגה באה לאדם מתי שהוא מזלזל במצוות, מתי שהאדם לא כ"כ יודע את הערך של המצוות ואת המעלה של המצוות, אז בלי כוונה פה יש לו טעות ושם יש לו טעות ואז הוא ירד ומתדרדר ומגיע לדברים שהוא חוטא בשגגה אפילו שהוא לא עשה את זה בכוונה, אבל הוא לא כ"כ מקפיד הוא מתדרדר לשגגה.

וכן רואים במשך כל הדורות, שהקב"ה מחסיר פרנסה מהצדיקים, מחסיר ילדים מהצדיקים, עושה צער לצדיקים. מתי שהצדיק נמצא בצער ומתפלל, נפתח פתח לכל אותם האנשים שיש להם את אותה בעיה או אותה צרה, והתפילה שלהם יחד עולה עם התפילה של אותו צדיק.

וכן מסופר על רבנו הבעל שם טוב, שבאחד הימים ראה יהודי שמחלל שבת והיה בצער גדול מאוד. שאלו אותו התלמידים למה הרב בצער, הרב לא עשה כלום הוא בסה"כ ראה יהודי שמחלל שבת. ענה להם הבעל שם טוב, לפני כמה ימים שמעתי מישהו שמדבר לשון הרע על תלמיד חכם ולא מחיתי בו, בגלל שלא מחיתי אז הקב"ה הביא לידי לראות יהודי עושה חילול שבת.

על פי זה יובן, "אדם כי יקריב מכם קרבן" זה הצדיק "תקריבו את קרבנכם" זה כלל עם ישראל שעולות יחד עם הקרבן של הצדיק שמכוון את כלל הכוונות הראויות לכוון. לכן אדם צריך לקשור את הנפש שלו והמחשבה שלו עם הצדיק ומתי שהצדיק מתפלל ואדם קשור עם הצדיק, אז התפילה של האדם עולה לקב"ה ומקובלת לפניו.

אדם שמקפיד במצוות ונזהר בהכל, אז "שמר פתאים ה'" (תהלים קטז, ו) הקב"ה שומר שהאדם לא יחטא גם בשגגה. כל החיים הם כמו הר של אגוזים, ברגע שמזיזים אגוז אחד כל האגוזים זזים, ברגע שהאדם לא מקפיד במצוה אחת ולא נזהר במצוה אחת אפילו שהאדם לא חוטא, זה יביא אותו להתדרדר ולחטוא בשגגה בדבר אחר.

אבל אדם שעושה משמרת למשמרתי והכל חתום וסגור, אז לעולם גם חטא בשגגה לא יבוא לידי. לכן אדם צריך להיזהר ולהקפיד הקפדה גדולה ביותר להתרחק מכל רע ואז הקב"ה לא יביא אותו גם לחטוא ח"ו בשגגה.

יש סגולה גדולה שמובאת ברבותינו הקדושים, שבסעודת פורים אדם יאמר מאה ועשרים פעמים ברוך מרדכי

ויאמר עשרים וארבע פעמים ברוכה אסתר בת-אביחיל, ובע"ה בזכות זה נזכה כולנו לגאולה ולישועה ולהצלחה מרובה.

בזמנים גבוהים וקדושים יצר הרע יתן לך הכל שלא תתעסק בעיקר.

אנחנו עכשיו מספרים סיפור שהוא בנפש שלנו הרבה שנים, לפני כשלושים שנה, שפתחנו את הישיבה, את "שובה ישראל", באחד הלילות התקשרו ואמרו לנו משהו בישיבה, נסענו לישיבה, הודעזענו, היה לנו צער גדול. בבוקר הלכנו לרב שמואל אוירבך, רב שמואל היה קודש קודשים, היה טהור, היה קודש קודשים ואמרנו לו מזועזעים, הרב אתמול היה כך וכך בישיבה, היינו רועדים בגוף, היינו פוחדים, היינו אומרים מה... אנחנו מזועזעים, כך וכך.

רב שמואל אוירבך אמר לנו, אל תעשו כלום, אם תצטקו ותזרקו את התלמיד, זה יכנס לו בראש שזה ככה ופגעת בו לכל החיים, ואם תעשו רעש מזה, זה לא בריא לשני הבחורים, תניח את זה. הוא אמר תניח את זה, גם שזה קשה, תניח את זה, תתן לזה להיבלע, עוד ארבעה, חמישה חודשים בחכמה תעביר תלמיד אחד לישיבה אחרת.

היום שני התלמידים האלה הם אברכים חשובים, חשובים, חשובים, חשובים ואנחנו זוכרים עשרים ושמונה שנים, אם היינו בפזיזות עושים מה שרצינו לעשות, לזרוק אותם וכו', היינו מאבדים שתי משפחות בעם ישראל, גדולים של אברכים חשובים וטובים מאד ממשפחות מיוחדות, אברכים מיוחדים, משפחות חשובות.

כמה מוסר הדבר הזה נתן לנו בחיים, צריך להיזהר על הנשמות של התלמידים, צריך להיזהר על הנשמות של הילדים, צריך להיזהר על הנשמות של הילדים זהירות גדולה ביותר.

תקרב את הבחור, תתן לו תפקיד בישיבה, תתן לו לעזור לך בדברים. אם הוא מקלקל ומשפיע דברים רעים ומשחית את התלמידים, זה סיפור אחר. אבל אם הוא לא בגדר של מקלקל, תעשו את הכל לקרב אותו, מי יודע מה טמון בילד הזה, מי יודע איזה צדיק טמון באותו ילד, באותו תלמיד.

בכל אדם טמון משהו גדול, כל יהודי הוא יהלום גדול, רק צריך לנקות ולזכך אותו, להגיע לנקודה האמיתית של הסוהר של הנשמה שיש בתוך אותו יהודי

הכוח של יום פורים הוא גדול ביותר ורבותינו הקדושים אומרים שכל שנה בזמן של פורים כל הכוחות והניסים והנפלאות שקרו לאבותינו בזמן מרדכי ואסתר מתרכז בזמן זה, אדם יכול לשאוב את כל הכוחות האלו לכל הדברים הקשים שיש לו בזמן הזה "בְּיָמֵינוּ הָיָה בְּזִמְנָהּ" לקחת את הכוחות שהיו בימים ההם ולהביא אותם לזמן הזה, שיהיו כל הניסים והנפלאות לאדם בזמן הזה.

אבל האדם צריך להיות כלי קיבול כדי לקבל את כל הניסים והנפלאות בזמן הזה, אדם שהוא מנותק מחיבור למצב והמציאות של פורים והימים האלה עוברים עליו כמו כל יום רגיל, אז לא יושפע עליו כלום.

יש משל ונמשל שאפשר להביא ממנו ראייה גדולה, מסופר על אדם אחד שעשה דבר גדול בשביל המלך, המלך היה בסכנה ואותו אדם הציל את המלך. המלך אמר לו אני מרשה לך לבית האוצרות שלי במשך יום שלם ולקחת משם מה שאתה רוצה, שר האוצר ושאר השרים פחדו מה יקרה עם אותו אדם שיכנס לבית האוצרות, זהב וכסף אבנים טובות ויהלומים במשך יום שלם רק יאסוף ויאסוף, לא ידעו מה לעשות. אחד היועצים של המלך שהיה חכם מאוד בירר מה אותו אדם אוהב, אמרו לו שאוהב לאכול, אוהב לשמוע מוזיקה, כל מה שאותו אדם אוהב.

לפני שהכניסו את אותו אדם לארמון הכינו לו את כל המאכלים הטעימים שיש בעולם, הלך לאכול והתעכב שם כמה שעות. סיים לאכול ורצה להיכנס לאוצרות, קראו לו לבוא לשמוע שירים את המוזיקה הכי טובה שיש, התעכב גם שם כמה שעות. כך עבר כל היום וכשבא להיכנס אמרו לו תם הזמן תצא החוצה אתה לא יכול לקחת כלום.

כך גם היצר הרע, יש זמנים שהם זמנים קדושים ומיוחדים, זמנים שיש בהם אור גדול מהשמיים. אם האדם יכנס ויתפוס את הזמן הזה הוא יוכל להשיג ולהגיע להשגות גדולות ודברים נשגבים. אבל היצר הרע לוקח את הזמנים האלו ומערבב בו עניינים טפלים שאדם יכול להנות מהם, וכך מאבד את העיקר ואת הדברים החשובים. היצר הרע מנסה למלא לאדם את היום בכל טטות אפשריות, העיקר לא בדברים העיקריים יראת שמיים ועבודת השם.

ובמיוחד בזמנים גבוהים שאפשר להשיג בזמן זה השגות הגדולות ביותר כמו ערב שבת "לא תבְּעֲרוּ אֶשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת" (שמות לה, ג) מדליק יצר הרע אש בבית אש המחלוקת, זה זמן שהאדם יכול להגיע גבוה מאוד אבל יצר הרע מקלקל את זה. יום השבת שאדם צריך להיות מרוכז בקדושה, יצר הרע מביא לו את כל הטרודות בעולם, על העסק ועל שאר הדברים בתוך תפילת י"ח, בתוך כל הדברים הגבוהים והמיוחדים.

פורים זה יום גבוה ביותר, רבותינו אומרים (ילקו"ש משלי, רמז תתקמד) כל המועדים עתידין ליבטל וימי הפורים אינן בטלים לעולם. רבנו החתם סופר אומר שבמגילת אסתר אפשר להגיע לחמישים שערי בינה, דבר שאפילו בתורה אפשר להגיע למ"ט שערי בינה. כל האנשים הצדיקים והקדושים זכו להיוולד לעולם להורים שלהם בכוח פורים. וכמו שידוע הסיפור על אביו של הבעל שם טוב הקדוש שביום פורים היה היחיד בעולם שישב ולמד תורה. לכן יצר הרע בפורים נלחם לאבד לאדם את עולמו ולקחת אותו לדברים ריקים ובטלים שלא ישיג את הדברים האלה. יום פורים זה יום שבו אוצרו הטוב של הקב"ה פתוח ואדם שידע לנצל את היום הזה ולקחת מהזמן של אוצרו הטוב של הקב"ה, יוכל להשיג השגות עצומות ודברים נשגבים שאין להם שני.

**כדאי הוא רבי שניצחון
לשמך עליו בשמחה רבה**

**רק 5 דקות קריאה כיום
ואתם שותפים מלאים בסיום הזהר העולמי**

**לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר**

054-2231166

**ביתאבן קריאה
רבי יאשיהו סטרוט**